

[Morten Lango.]

tror ærlig talt, at deres kvota af faste lærere er så beskeden, at de slet ikke har den virkning.

Men det er naturligvis en detalje, selv om det er en ganske væsentlig detalje, og jeg vil mene, at det er væsentligt at opretholde den standard, vi har i øjeblikket, at de faste lærere ved de højere læreanstalter skal have en forskningsforpligtelse, for at de kan være af værdi som lærere. Det er denne dobbelthed, jeg mener er væsentlig, og jeg tror, at den må anses for at være af overordentlig betydning for, at vores forskningsapparat overhovedet kan virke.

Den, skal vi sige aftarering, der sker af dette i forhold til en kraftig udvidelse af studentertallet, har man hidtil afbalanceret efter min mening på andre måder, måske endda, som jeg nævnte det, lidt vel rigeligt.

Men jeg ser frem til, at vi kan få et udvalgsarbejde om dette forslag og først og fremmest altså om det relativt grundlæggende spørgsmål, om forslaget går langt nok, hvad angår at inddrage samtlige forskningsområder, som naturligt kunne henlægges under denne koordinering.

Undervisningsministeren (*Knud Heinesen*): Jeg vil gerne takke alle ordførerne for den meget velvillige behandling af forslaget, og ud over at henvise til fremsættelsestalen tror jeg kun, jeg behøver at gøre nogle enkelte bemærkninger.

Hr. Auken gav i særlig grad udtryk for, at han håbede, at jeg kunne give tilsagn om, at dette, at rådenes forretningsorden skulle godkendes, ville blive brugt til at sikre den størst mulige åbenhed omkring rådernes arbejde, og at man også ville sikre, så vidt det overhovedet var muligt, at der ikke ved disse beskikkelser kunne opstå unødigt mistanke om en sammenblanding af forskere og erhvervsinteresser. De synspunkter og de ønsker, som hr. Auken her gav udtryk for, kan jeg fuldt ud tiltræde, og det samme gælder understregningen i denne forbindelse af, at andre end erhvervene også måtte have mulighed for at udnytte forskningsresultaterne, herunder offentlige myndigheder, fagbevægelsen osv. Det er synspunkter, som jeg ganske deler.

Hr. Knud Bro gav udtryk for, at kontakten mellem forskere og politikere burde

videreudvikles, og det synspunkt er jeg enig i. Hr. K. Helveg Petersen tog i denne forbindelse en særlig side af hr. Niels Meyers forslag op, nemlig at der skulle være en mere regelmæssig mødevirksomhed imellem regeringens forskningsudvalg, folketingets forskningsudvalgs arbejdsudvalg og forskerne. Disse tanker er jo fremsat i en artikel i Politiken i dag, og jeg skal kun sige om dem, at de forekommer mig at være overordentlig sympatiske, men det er jo ikke normalt, at man lovgiver direkte om regeringens stående udvalg, hvilket nok heller ikke ville være hensigtsmæssigt. På samme måde lovgiver man normalt heller ikke om folketingets stående udvalg; og hvordan folketinget vil tilrettelægge arbejdet i sit forskningsudvalg, er alene forskningsudvalgets sag. Jeg forstod også hr. K. Helveg Petersen sådan, at tanker om at styrke dette samarbejde kunne komme ind i forbindelse med betænkningen fra folketingsudvalget, og det synes jeg er en naturlig måde at få klaret dette spørgsmål på.

Jeg forstod, at flere af de betragtninger, som hr. Arne Christiansen fremkom med, var udtryk for et ønske om, at en stadig større andel af forskningsbevillingerne kanaliseres over forskningsrådene. Den betragtning deler jeg, og jeg skal gerne give tilsagn om, at man i udvalget kan høre nærmere om handelsministeriets overvejelser vedrørende det tekniske område, og vil også gerne give tilsagn om, når overvejelserne i dette handelsministerielle udvalg er afsluttet, da at vende tilbage til folketingets forskningsudvalg og dér redegøre for regeringens overvejelser i forbindelse med afslutningen af dette udvalgsarbejde.

Med hensyn til de bemærkninger, som hr. Arne Christiansen gjorde om planlægningsrådets sammensætning, tror jeg, at jeg ved denne lejlighed skal indskrænke mig til at henvise til bemærkningerne til lovforslaget om de forskellige afvejninger, der har fundet sted ved udformningen af forslaget, og jeg kan give hr. Arne Christiansen tilsagn om naturligvis at ville drøfte det nærmere i udvalget.

Hr. Arne Christiansen gjorde en særlig bemærkning om en passage i bemærkningerne til lovforslaget om, at et medlem af Planlægningsrådet for Forskningen kunne vælges blandt de uddannelsessøgende under